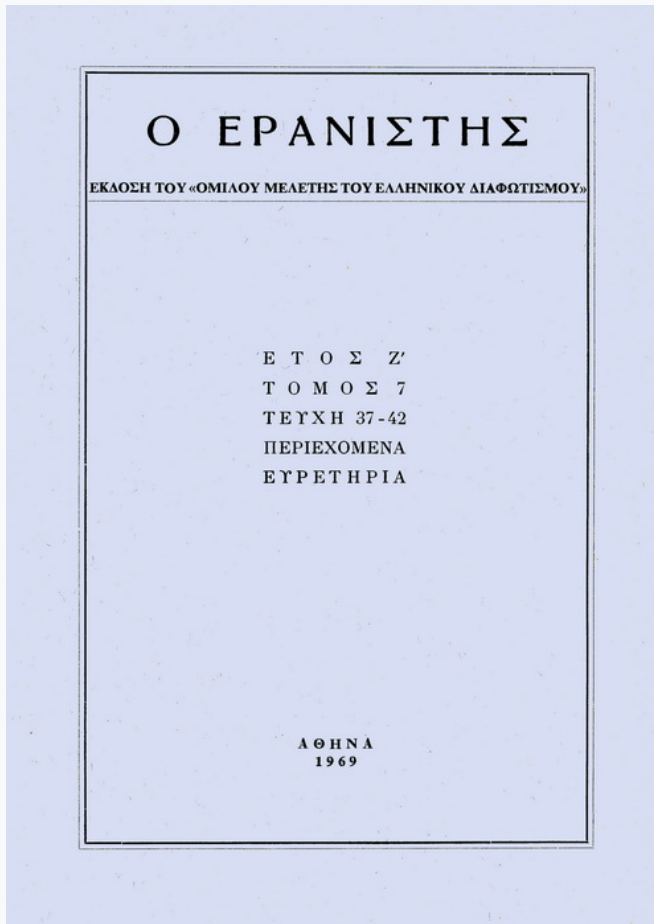

The Gleaner

Vol 7 (1969)

Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο

Αλέξης Πολίτης

doi: [10.12681/er.9911](https://doi.org/10.12681/er.9911)

Copyright © 2016, Αλέξης Πολίτης

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

Πολίτης Α. (2016). Η προσγραφόμενη στον Ρήγα πρώτη έκδοση του Αγαθάγγελου. Το μόνο γνωστό αντίτυπο. *The Gleaner*, 7, 173–192. <https://doi.org/10.12681/er.9911>

Η ΠΡΟΣΓΡΑΦΟΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΡΗΓΑ ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ

Τὸ μόνο γνωστὸ ἀντίτυπο

Στὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, στὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο καὶ Ἀρχεῖο, βρίσκεται (μὲ τὸν ἀριθμὸ Σπ. Λ. 837) ἡ προσγραφόμενη στὸν Ρήγα Βελεστινλή πρώτη ἔκδοση τοῦ Ἀγαθάγγελου, γνωστὴ ὡς σήμερα μόνο ἀπὸ πληροφορίες¹. Τὸ ἀντίτυπο προέρχεται ἀπὸ τὴ βιβλιοθήκη τοῦ Ν. Γ. Πολίτη, καθὼς δείχνει ἡ σφραγίδα στὴν προμετωπίδα, καὶ πρόκειται προφανῶς γιὰ τὸ ἀντίτυπο ἐκεῖνο τοῦ Ἀγαθάγγελου τὸ ὁποῖο ἀναφέρει ὁ Ν. Γ. Πολίτης, χωρὶς ὅμως νὰ δηλώνῃ ρητὰ πῶς βρισκόταν στὴν κατοχὴ του².

Τὸ ἔντυπο λοιπὸν ἐλάμβανε. Τὴν ταυτότητά του μὲ τὴν λεγόμενη ἔκδοση τοῦ Ρήγα τὴν πιστοποιήσε ὁ κ. Κ. Θ. Δημαρᾶς, ὁ ὁποῖος καὶ μὲ καθοδήγησε στὴν παραπέρα ἔρευνα.

Πρόκειται γιὰ ἓνα μικρὸ φυλλάδιο σὲ 8^ο μικρὸ μὲ προμετωπίδα καὶ 44 ἀριθμημένες σελίδες. Γιὰ χρόνος τῆς ἔκδοσης σημειώνεται τὸ 1279 καὶ γιὰ τόπος ἡ ἐξίσου φανταστικὴ Ἀγαθούπολη. Ἐντύπωση κάνει ἡ κομψότητα τοῦ βιβλίου, στὸ τύπωμα χρησιμοποιεῖται καὶ κόκκινο μελάνι καὶ τὸ κείμενο στολίζεται μὲ περίτεχνες βινιέτες³. Ἐπειδὴ τὸ ἀντίτυπο εἶναι μοναδικό, τὸ ἀναδημοσιεύουμε σὲ φωτοτυπία.

1. Εὐσεβοῦς τιως συντάκτου . . . Ζηλοπροφῆτου, *Σύνταγμα πνευματικόν*. Ἐρμούπολις 1838 σελ. ιβ', κα', κβ', κγ' καὶ ἄλλοῦ. Πρβλ. Λ. Βρανούση, *Ρήγας* (Β. Β. 10) Ἀθήνα 1953, σελ. 80 - 81.

2. *Δημόδεις δοξασίαι περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Ἑλλ. Ἔθνους*, Λαογρ. Σύμμεικτα τ. Α' σελ. 25 «. . . Τὸ ἔργον ἐξεδόθη ἀνωνύμως ἐν Λιψία, πιθανῶς κατὰ τὸ 1751, ἢ μικρὸν ὕστερον, τῆς σπανιωτάτης ἐκδόσεως ταύτης ἐν μόνον ἀντίτυπον εἶναι γνωστόν . . .».

3. Μὲ τὴν καθοδήγησιν καὶ τὴν βοήθεια τοῦ κ. Λ. Βρανούση ξεφύλλισα τὴν «Ἐφημερίδα» τῶν ἀδελφῶν Πούλιου, στὸ τυπογραφεῖο τῶν ὁποίων τύπωσε βιβλία τοῦ ὁ Ρήγας — καθὼς καὶ τὰ περισσότερα βιβλία, τὰ τυπωμένα στὴ Βιέννη κατὰ τὴν δεκαετία 1790 - 99. Ἀπὸ τὶς βινιέτες τοῦ Ἀγαθάγγελου συνάντησα τὸν μονοκέφαλο ἀετὸ (στὴν κορυφὴ τῆς σελ. 3 στὴν ἐφημερίδα τοῦ ἔτους 1791 καὶ τοῦ 1797) καθὼς καὶ τὸ ἀβγὸ μὲ τὶς τέσσερις κουκκίδες (ἀπαντᾶται σὲ κάθε σελίδα καὶ ἀποτε-

Ἡ μόνη μας πληροφορία πὺς ἐκδότης αὐτοῦ τοῦ βιβλιαριδίου εἶναι ὁ Ρήγας προέρχεται ἀπὸ ἕναν μεταγενέστερο ἐκδότη τοῦ Ἀγαθάγγελου, τὸν ἐπονομαζόμενον Ζηλοπροφήτη⁴. Ἡ ἐπικριτικὴ διάθεση τοῦ τελευταίου ἀπέναντι στὴν ἐκδοτικὴ προσπάθεια τοῦ Ρήγα καὶ τὸ ὅτι ἡ εἶδησις αὐτὴ δὲν ξέρομε νὰ διαφεύσθηκε ποτὲ (στὰ 1838 πού τυπώθηκε ἡ ἐκδοσις θὰ ζοῦσαν ἀκόμη πολλοὶ γνώριμοι τοῦ Ρήγα), συνηγοροῦν γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας. Ἡ εὕρεσις τοῦ ἀντιτύπου δείχνει ἐξάλλου τὴν εὐσυνειδησία καὶ τὴν ἀκρίβεια τοῦ Ζηλοπροφήτη, ὅλα ὅσα ἀναφέρει γιὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα εἶναι σωστά. Θὰ τὴν ὀνομάζουμε λοιπὸν στὸ ἐξῆς ἐκδοσις τοῦ Ρήγα δίχως νὰ ἐρευνήσουμε περισσότερο γιὰ τὴν ἀλήθεια τῆς πληροφορίας.

Στὴν ἐκδοσις τοῦ Ρήγα ὑπάρχει ἕνα κενὸ (πρβλ. ἐκδοσις Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολη 1838 σελ. 59 καὶ 72). Λείπει τὸ τέλος τοῦ κεφαλαίου Ζ' καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ κεφαλαίου Η'⁵. "Ὅτι τὸ κενὸ αὐτὸ ὀφείλεται σὲ παραδρομὴ καὶ ὄχι σὲ σκόπιμη ἐπέμβασις στὸ κείμενο, τὸ πιστοποιεῖ ἡ ἔλλειψις τοῦ τίτλου τοῦ κεφαλαίου Η' ἀπὸ τὸ κεφάλαιο Ζ' περναῖμε κατευθεῖαν στὸ κεφάλαιο Θ'". Ὡστε, εἴτε ἡ ἐκδοσις ἐγίνε ἀπὸ λειψὸ χειρόγραφο, εἴτε κάποια φύλλα παράπεσαν στὸ τύπωμα. Τὸ κομμάτι πού λείπει τὸ δημοσιεύουμε σὲ ἐπίμετρο· τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ζηλοπροφήτη.

"Ἄν ἡ ἐκδοσις ὀφείλεται στὸν Ρήγα, πιθανότερο εἶναι νὰ ἐγίνε κατὰ τὴν πρώτη παραμονή του στὴν Βιέννη (1790 - 91). Τότε παρατηροῦμε μιὰ ἔντονη ἐκδοτικὴ του δραστηριότητα· τυπώνει σ' ἕνα χρόνο δυὸ ἀκόμη βιβλία⁶. Ὁ λίγος καιρὸς πού θὰ εἶχε στὴν διάθεσή του δικαιολογεῖ καὶ τὸ λάθος στὸ τύπωμα. Ἀντίθετα, τὴν δευτέρη φορὰ πού βρέθηκε στὴν Βιέννη (1796 - 1797) ἦταν πιά συνεπαρμένος ἀπὸ τὴν Γαλλικὴ Ἐπανάστασις καὶ τὴν πίστη στὴν ἔνοπλη ἐξέγερσις. Λίγο ταιριάζει νὰ ἐκδίδῃ προφητικὸ κείμενο τὴν ἴδια ἐποχὴ πού συνθέτει καὶ διαδίδει τὸν Θούριος — ἀλλὰ ἄς μὴν ἀποκλείσουμε καὶ μιὰ διμέτωπη προσπάθεια. Καὶ ἔνοπλη ἐπανάστασις καὶ ἀγαθαγγελισμός. Ἴσως πάλι ἀργότερα νὰ ἀποκηρύξε σιωπηρὰ τὴν ἐκδοσις τοῦ Ἀγαθάγγελου καὶ γι' αὐτὸ οἱ βιογράφοι του δὲν ἤξεραν — ἢ δὲν θέλησαν νὰ ποῦν — τίποτε.

λεῖ μαζί με ἄλλες βινιέτες μιὰ σύνθετη) στὸ φυλλάδιο «Τηλέμαχος καὶ Καλυψώ», Τυπογραφεῖο Μαρκιδ. Πούλου, Βιέννη 1796 καθὼς καὶ στὸ Καλενδάριο τοῦ 1796, στὸ ἴδιο τυπογραφεῖο.

4. Βλ. σημ. 1.

5. Στὴν σελ. 33, στίχος 6, ἀνάμεσα στίς φράσεις «τί μέλλει γενέσθαι» καὶ «καὶ καταβαλεῖς αὐτούς».

6. Βρανούση, ὁ. π. σελ. 33.

Μνεία για τὴν ἔκδοση τοῦ Ρήγα, χωρὶς ὅμως νὰ ἀναφέρεται ποιὸς εἶναι ὁ ἐκδότης, μᾶς παρέχουν καὶ οἱ ἰδιόγραφες σημειώσεις τοῦ Κωνσταντίνου Οἰκονόμου, πού τις προτάσσει σ' ἓνα δικό του χειρόγραφο τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένες τὸ 1832. Τὸ χειρόγραφο αὐτὸ⁷ τὸ παρέβαλε ὁ ἴδιος ὁ Οἰκονόμος μὲ ἓνα χειρόγραφο, ἀντίγραφο «τοῦ ἐκδεδομένου βιβλιαριδίου τοῦ Ἀγαθαγγέλου» καὶ σημείωσε στὸ περιθώριο τίς διαφορετικὲς γραφές. Καὶ μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἴδιος πῶς: «τὸ δ' οὖν τυπωθὲν βιβλιάριον τοῦ Ἀγαθαγγέλου καὶ αὐτὸς ἐγὼ μέμνημαι ἰδῶν, καὶ ἀναγνῶς ἔτι παῖς ὢν (περὶ τὸ 1792 - 95), πεμφθὲν βῶρον παρὰ τινος ἐκ τῆς Εὐρώπης τῷ ἀοιδίμῳ πατρί... καὶ ἦν τὸ τεῦχος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ βιβλιοθήκῃ μέχρι: τῆς ἐκ τῆς πατρίδος εἰς Σμύρνην μετοικεσίας ἡμῶν... Τοῦτο δ' οὖν τὸ ἔκτυπον τοῦ Ἀγαθαγγέλου, μέμνημαι ὅτι καὶ ὁ ἀεὶμνηστος πατὴρ ὁ ἡμέτερος παραβάλλων πρὸς ἄλλον παλαιὸν τοῦ Ἀγαθαγγέλου χειρόγραφον... (ἦν δε γεγραμμένον περὶ τὸ 1760 ἔτος ὡς ἔτι μέμνημαι), εὗρισκε τὸ τετυπωμένον ἐν πολλοῖς διαφέρον τοῦ ἡμετέρου χειρογράφου, καὶ πολλαχοῦ ἔλλειπές καὶ συγκεκομμένον, καὶ τὴν ἔκδοσιν οὐκ ἐπήνει...».

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Οἱ χρησιμοὶ τοῦ Ἀγαθάγγελου, γραμμένοι ἀπὸ τὸν Θεόκλητο Πολυεῖδη γύρω στὰ 1750⁸ γνῶρισαν μεγάλη δημοτικότητα. Ὁ ἴδιος ὁ Πολυεῖδης δὲν γνωρίζουμε νὰ τοὺς τύπωσε, ἢ ἔκδοση τοῦ Ρήγα πρέπει λοιπὸν νὰ θεωρηθῇ ἢ πρώτη, καμωμένη γύρω στὰ 1791 - 96. Φαίνεται πῶς ἀκολούθησε μιὰ ἄλλη στὸ Μεσολόγγι, τὸ 1824, καθὼς μαρτυρεῖ ὁ Ἰ. Φιλήμων⁹ καὶ ὁ Ζηλοπροφήτης¹⁰. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἔκδοση αὐτὴ δὲν ἔχουμε κανένα ἀντίτυπο.

7. Βρίσκεται στὸ Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης μὲ τὸν ἀριθμὸ Ἀποθήκη 30231. Δὲν περιέχεται στὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τοῦ Α. Σιγάλα. Τὴν ὑπόδειξή του τὴν ὀφείλω στὸν καθηγητὴ μου Λίνο Πολίτη.

8. Βλ. τὸ περιεκτικώτατο ἄρθρο «Ἀγαθάγγελος» τοῦ Ν. Γ. Πολίτη περασμένο στὰ Λαογραφικὰ Σύμμεικτα, σελ. 26. Ἐπίσης τοῦ ἴδιου *Λημνῶδεις δοξασίαι*, ὁ. π. σελ. 23, 24. Ἀκόμα τὸ ἐκτε-

νὲς ἄρθρο τοῦ Εὐλόγιου Κουρίλα γιὰ τὸν Πολυεῖδη στὰ *Θρακικὰ*, τόμ. ΙΓ', ΙΔ', ΙΕ'.

9. Ἰ. Φιλήμωνος, *Δοκίμιον Ἱστορικῶν περὶ τῆς Φιλικῆς Ἐταιρίας*, 1834 σελ. 68 σημ. α' : ἐπιτήδειοι τινὲς γνωρίζοντες τὴν τοιαύτην ὑπόληψιν τοῦ Λαοῦ περὶ τῶν Εὐαγγελισμῶν τοῦ Ἀγαθάγγελου ἐνήργησαν τὴν ἐν Μεσολόγγιον μετατύπωσίν του, 1824.

10. Ὁ. π. σελ. κγ'.

Ἡ παλαιότερη γνωστὴ ὡς σήμερα ἦταν τυπωμένη στὴν Ἀθήνα τὸ 1837 (Γκ. Μ. 2915) μὲ τὴν σημείωση «β' ἔκδοσις» καὶ τὰ ἀρχικὰ Ο.Ι.Κ. Ἀκολουθεῖ ἡ ἔκδοσις Στεφανίτζη, Ἀθήναι 1838 (Γκ. Μ. 3049) καὶ τοῦ Ζηλοπροφήτη, Ἐρμούπολις 1838 (Γκ. Μ. 2968). Ἡ τελευταία εἶναι σημαντικὴ καὶ γιὰ τὶς πληροφορίες ποῦ δίνει στὸν πρόλογό της καὶ γιὰ τὸν λόγιον, καὶ πιθανότατα κληρικόν, ἐκδότην παραθέτει σὲ εἶδος κριτικοῦ ὑπομνήματος τὶς διαφορετικὰς γραφεὶς τῶν ἄλλων χειρογράφων ποῦ εἶχε ὑπόψην του, καθὼς καὶ τὶς γραφεὶς τοῦ Ρήγα.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΙΑΔΟΣΗ ΤΟΥ

Ἄμα ρίξουμε καὶ μιὰ μόνο ματιὰ στὸ ἔργο, θὰ ἀπορήσουμε μὲ τὴν τεράστια διάδοσιν τοῦ Ἀγαθαγγέλου, ποῦ καὶ ὡς διδῆλο κυκλοφόρησε μὲ μικρὰς παραλλαγὰς σ' ὅλον τὸν 19^ο αἰῶνα, ἀλλὰ καὶ μυθολογικὸ θάρρος τεράστιον ἀπέκτησε· γιὰ τὸν λαὸν ὁ Ἀγαθάγγελος προέλεγε τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Ἑθνους. Τὸ κείμενον τὸ ἴδιον δὲν δικαιολογεῖ τέτοια δημοτικότητα. Τὸ χαρακτηρίζει ἀκατανοησία, ἔλλειψιν εἰρημῶν καὶ λογικῆς συνέπειας. Καὶ τὸ σπουδαιότερον, καμιά προφητεία γιὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους, ἢ ἔστω γιὰ κάποιον καλύτερον μέλλον. Οὔτε λέξι γιὰ τὸ περίφημον «ξάνθον γένος» ἢ γιὰ κάποιον ἀπὸ Θεοῦ δοθέντα. «Περὶ τῆς τύχης τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ὁμιλεῖ διὰ βραχυτάτων καὶ ὅλως ἐν παρόδῳ»¹¹. Ἐλάχιστα γιὰ τὸ Βυζάντιον, ἀντίθετα πολλὰς πληροφορίες γιὰ τὰ διάφορα βασίλεια τῆς Εὐρώπης, μὲ κύριον στόχον τὴν Γερμανίαν καὶ τὶς «αἰρετικὰς» θρησκευτικὰς τῆς πεποιθήσεις καὶ ὅλα σὲ τόσο σκοτεινὸ ὕψος¹², ὥστε «δεῖται Δηλίου κολυμβητοῦ πρὸς κατανόησιν τοῦ κειμένου»¹³. Τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς; Πῶς οἱ Ἕλληνες ἀναγνώστες μὲ θαυμαστὰς γνώσεις καὶ ἰκανότητα ἐρμήνευαν τὰ δυσνόητα ὑπονοούμενα; Καὶ θὰ τοὺς ἐνδιέφεραν ἄραγε τὰ πράγματα τῆς Πολωνίας ἢ τοῦ Βελγίου; Ἡ ἄρκεσαν οἱ δυὸ τρεῖς ὑπαινεγμοὶ στὸ κεφάλαιον Ε' γιὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Ρώσου αὐτοκράτορα καὶ τὴν συντριβὴν τῶν Ἰσμηλιτῶν — ποῦ ὅπως

11. Ν. Γ. Πολίτου, *Δημῶδεις δοξασίαι*... ὁ. π. σελ. 25.

12. Φράσεις μὲ ἰδιότυπην σύνταξιν καὶ κοφτεράς. Ἡ ἔκδοσις Ἐρμουπόλεως 1838 τὶς ἀριθμεῖ μάλιστα. Φαίνεται πῶς αὐτὸ θὰ συνέβαινε καὶ σὲ ὀρισμένα χειρογράφα καὶ πῶς ἓνα τέτοιο χειρό-

γραφο θὰ εἶχε ἴσως ὑπόψην τοῦ ὁ Σολωμός. Γιατὶ πιστεύω πῶς ἡ πηγὴ γιὰ τὸ ὕψος τῆς «Γυναίκας τῆς Ζάκυθος» θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ στὸν Ἀγαθάγγελο καὶ μάλιστα στὴν ἀρχὴν του.

13. Κουρίλας, ὁ. π. Ἐρακικὰ ΙΓ' σελ. 148.

σημειώνει ὁ Ν. Γ. Πολίτης¹⁴ εἶναι παρέμβλητοι στὸ ἔντυπο, ἀπὸ ὅπου πέρασαν καὶ στίς ὑπόλοιπες ἐκδόσεις, ἐνῶ λείπουν ἀπὸ τὰ περισσότερα χειρόγραφα — γιὰ νὰ δώσουν τέτοια διάδοση καὶ ἀξία στὸν Ἀγαθάγγελο, ὥστε καὶ μόνο τὸ ὄνομά του νὰ φορτισθῆ μετὰ τὸ μυθολογικὸ θάρος ποῦ τὸ κράτησε ὡς τις μέρες μας.

Νομίζω πὼς ἡ κύρια αἰτία τῆς δημοτικότητος τοῦ Ἀγαθάγγελου πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ ἀκριβῶς στὴν ἀκατανοησία του. Ὁ κόσμος τὸ ἔδλεπε σὰν κάτι τὸ μαγικόν, τὸ ἀνερμήνευτο ἐπομένως, ποῦ ὅλη του ἡ δύναμη ὀρίζεται ἴσα-ἴσα στὸ ἐξαιρετικὰ δυσνόητο ὕφος. Συμβαίνει δηλαδὴ κάτι παρόμοιο μετὰ τις ἐπιπτώσεις. Τὰ λόγια δὲν εἶναι ὁ λόγος, σημάδια ποῦ δηλώνουν τὴ σκέψη, παρὰ ἀποκατοῦν μιὰ δική τους ὑπόσταση, ἀνεξάρτητη ἀπὸ κάθε λόγο (= λογικὴ) καὶ συνεπῶς δική τους λειτουργία. Λειτουργοῦν μετὰ τὴν ὑποβολή, καὶ κάθε βιβλίον, χειρόγραφο ἢ ἔντυπο, εἶχε μεγάλη δύναμη ὑποβολῆς γιὰ πολλοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴ σπανιότητά του καὶ τὸν σύνδεσμο μετὰ τοὺς κοινωνικὰ ἀνώτερους, τοὺς ἱερεῖς κλπ.¹⁵

Σημειώνουμε, τέλος, πὼς μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου καὶ τὴν στροφή πρὸς τὴν συντήρηση, πληθαίνουν οἱ Ἀγαθαγγελιστές. Τὸ 1837 ἔχουμε μιὰ ἐπανέκδοση, τὸ 1838 δύο ἀκόμη, τὸ 1849 καὶ τὸ 1853 καινούριες πάλι ἐκδόσεις.

Εἶναι χαρακτηριστικόν, πὼς ὁ ἐκδότης τοῦ 1849 εἶναι ὁ Κοσμάς Φλαμιάτος, ὁ ὁποῖος συνδέεται στενὰ καὶ μετὰ τὸν περίφημον μοναχὸ Χριστόφορο Παπουλάκη¹⁶ καὶ ἀνήκει στοὺς κύκλους τῆς αὐστηρῆς ὀρθοδοξίας. Τὴν ἐποχὴ ποῦ ἓνα μέρος τοῦ ἑλληνισμοῦ πάλευε γιὰ νὰ ἀνδρωθῆ, μετὰ ὅπλο τὸν ἑθνικοφερμένο ὀρθὸν λόγο, ἔτσι διδάσκουν τὴν ἐξ ἀποκάλυψως γνώση ὀπλιζόνται μετὰ τις προφητείες τοῦ Ἀγαθάγγελου. Ἐνα κείμενον ποῦ γράφτηκε γιὰ θρησκευτικοὺς σκοποὺς χρησιμοποιεῖται τώρα γιὰ διαφορετικοὺς ἀγῶνες.

Ἀλέξης Πολίτης

14. Λαογρ. Σύμμεικτα σελ. 25.

15. Πρβλ. Κ. Ρωμαίου, *Μικρὰ Μελετήματα*, σελ. 259 σημ. 1, ὅπου γίνονται λόγος γιὰ ὁμαδικὴ ὑποβολή: «... ἐπὶ τέλος διάβασε ὁ παπὰς στὴν ἐκκλησία τὸ βιβλίον τοῦ Χουρμουζιάδη καὶ τὸ κακὸν ἐπέρασε, ὅχι βέβαια μετὰ τὴν

κατανόησή του ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀντίθετη ὑποβολή ποῦ ἔκανε ἓνα βιβλίον σταλμένο ἀπὸ τὴν Πόλιν».

16. Γιὰ τὸν Κοσμά Φλαμιάτο καὶ τὸν Παπουλάκη βλέπε: Μπάμπη Ἀννίνου, *Ἱστορικὰ σημειώματα*, Ἀθήναι 1925, σελ. 377-481.

Στις σσ. 179-190 δημοσιεύεται σὲ φωτοτυπία ὁλόκληρο τὸ κείμενο τοῦ Ἀγαθάγγελου ἀπὸ τὸ ἀντίτυπο τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Στὸ Ἐπίμετρο πὸς ἀκολουθεῖ (σ. 191-192), δημοσιεύεται ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Ζηλοπροφήτη (1838) τὸ κομμάτι τῆς προφητείας πὸς λείπει ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τοῦ «1279», βλ. παραπάνω σ. 174.

Προφρεσία τοῦ μακαρίου Ἱερομονάχου

τῆς μοναχικῆς πολιτείας τῆς μεγάλης
Βασιλείας γενθεσίσα ἐν Μεσσήνῃ
τῆς Σικελίας

ἔ τ ε ι

Ἄν πρώτον θεῖα εἶσω τόποις ἐκδοθῶσα
ἐν Ἀγαθωπόλει

ἔ τ ε ι ο ω π ρ ε ῖ ῶ δ ε

39

1388

Ἱεροφρέσια τοῦ μακαρίου
Ἱερομονάχου Ἀγαθάγγελου
γίλου, τῆς μοναχικῆς πολιτείας τῆς μεγάλης
Βασιλείας γενθεσίσα ἐν Μεσσήνῃ τῆς Σικελίας,
ἐν τῷ τοῦ ἀπολυτωτίου ἡμῶν 3003

[1879] καὶ ὡς αὐτὸ ἐκ τοῦ ἀποκαλιφ-
θῆναι, ἦν μετὰ ταῦτα ἐν Μεσσηνίᾳ
ἐν τῷ 3003 [1555] ἐκδοθῆναι φῶς
παρὰ τοῦ ἀεισημασταίου πατρὸς
ἡ Ἱερομονάχου τῆς τῆς ἁγίας
Βασιλείας τάξεως Ἰακώ-
βου τοῦ πάλαιτου, ἱε-
ρουργήσασα ἐν τῇ
γαλιτικῇ βασιλείᾳ
ἀπὸ τῆς ἐκδοθῆναι ἡ-
μῶν φησὶ.

Εγὼ ὁ ἀδελφὸς Ἱερονύμος Ἀγαθάγγελος
ἀναστραφὼς, ἢ ἀναστὰς ὄλλος τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἐργασίᾳ μετ' ἑγῶν γινώσκων εἶπω, ὅτι ὁ εὐ-
λογημένος Θεὸς ἐν τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ ἀπο-
λυτωτίῳ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἀποκαλιφ-
θῆναι καὶ ὡς ἀκαλιφθῆναι, τὸ ὅποιον μετὰ πίστις τα-
πεινότητις ἐγγράφως ἐσημείωσα. ὡς διαμ-
νη ἐν μνήμῃ τοῦ μεταγενεσθέντος τῶν μελῶν τῶν
αἰώνων, ἢ ἀδελφὸς τῆς μεγάλης ἔργῃ τῆς παιστο-
δοξίᾳ Θεῷ, καὶ ἐν αὐτῷ τὴν ἐπιτοκίαν τῆς
ἐκκλησίας, εἰν τῷ τῷ ὁ μέγας Θεὸς ἀπο-
καλιφθῆναι, ἢ φανεροῦ τοῦ ἀδελφῶν τῶν πλέον
ἀπέμειψα τῶν μελῶν τῶν, τῶν ὅποιον εἰς αὐτὸν
ῤῥῆμον φιλαττεται ἐγγράφως, ἢ μεταδίδωται
τῷ τῷ ὅποιον αὐτὸς βλάπεται, ἢ τῷ τῷ ἔσσαν ἐν τῇ
ἐργασίᾳ αὐτῆ, ἢ τῷ τῷ ἐξ αὐτῆ εὐλογημένος.

Ο ὄλλος τῆ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆ ἀποκαλιφθῆναι,
ἢ αὐτῶν τῶ ἀδελφῶν γενεῶν, ἐγὼ ὁ Ἱερό-
νυμος Ἀγαθάγγελος ὁμολογητὴς ἱερομονά-
χος τῆς τῆς μεγάλης Βασιλείας τάξεως, γεννη-
μένος ἐν Ρώμῃ τῆς ῥοδόνησι, εἰς τὸ 3003 τῆς
ἐπιτοκίᾳ, ἢ ν.α. τῆς ἐν Κομοδίῳ ἱεσοῦ Θεῷ,
τάξεως τῆς μεγάλης Βασιλείας, μοναχικῆς πο-
λιτείας μου, ἐν ἡμέρᾳ τῆς μαρτυρίας μου,
ἐπονομαζομένη τῆς ἁγίας ἐκδοθῆναι τῆς
ἐκδοθῆναι τῆς ἐκδοθῆναι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς
ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Σικελίας, εὐρισκόμενος πολλὰς
παρρησιάζομαι ἀπὸ πολλῶν, καὶ διαφόρων
πυκνῶν ἐπιτοκίᾳ, τέλος πάντων ἄς αὐτῶν
τῆς ἁγίας Βασιλείας ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτῶν ἡ-
νοῦσα μίαν προμερῶν φησὶ, ἐρχομένη ἐν
ἡμέρᾳ τῆς Ἀποκαλιφθῆναι, ἐξέρχεται δὲ ἀπὸ Λο-
υπηρῆ, καὶ φησὶ τῆς ἁγίας Βασιλείας
ἐργασίᾳ ἐν ταύτῃ τῆς προμερῶν φησὶ, ἢ τῆς
μῶν ὄλλος ἐκκλησίας, ἐκδοθῆναι τῶν ταυτῶν μου.

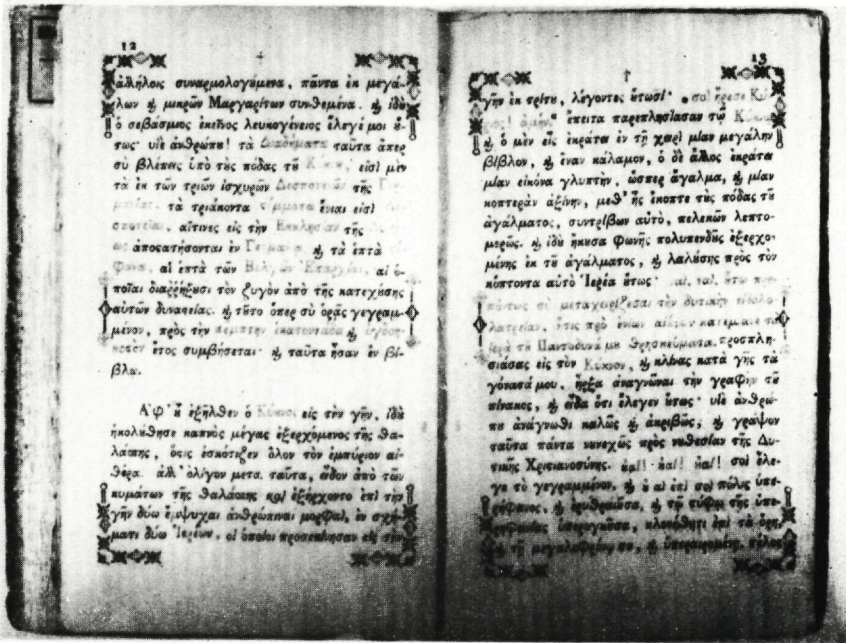
Α ε

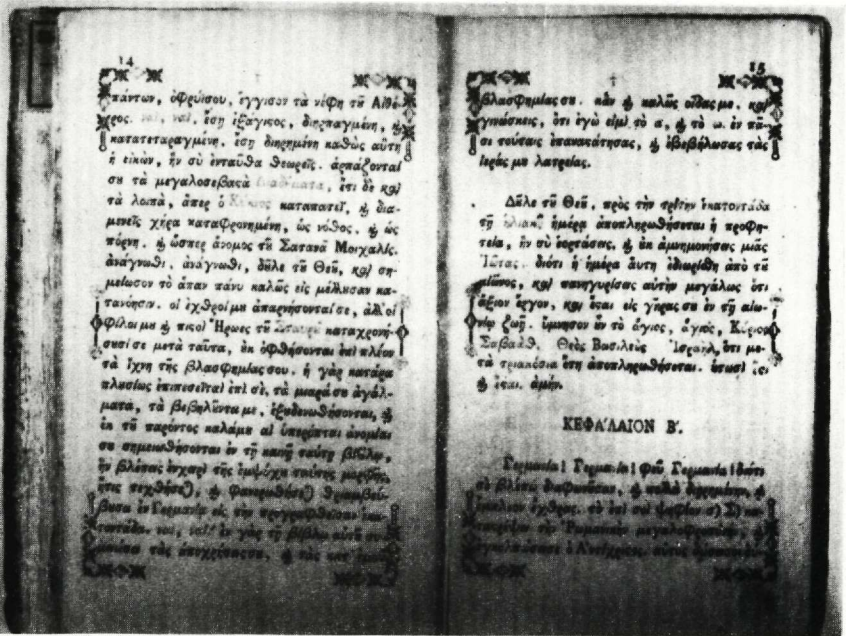

12
 ἄλλος σωματολογαμα. πάντα ἐν μεγα-
 λων ἢ μικρῶν Μαργαρίτων συνδραμεῖα. ἢ ἰδὼν
 ὁ σεβασμὸς ἰκθῆος λευκογόνους ἔλγει μοι ὁ
 τως υἱὸς ἀνδρῶν! τὰ διαδράματα ταῦτα ἄκτι
 οὐ βλεπας ἐπὶ τὰς πόδας τῆ Κικκ, εἰσί μιν
 τὰ ἐν τῶν τριῶν ἰσχυρῶν Δισποικῶν τῆς Γε-
 ρμίας. τὰ τεράκλιον ἑμματα ἔκαστ' εἰσι
 οὐκ εἰσὶν. αἰτνες εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς
 ἀποκατήσονται ἐν Γερμανίᾳ ἢ τὰ ἐπὶ τὰ
 Φρα. αἱ ἐπὶ τῶν Βαλτικῶν Ἐκκλησιῶν, αἱ ὅ-
 ποια διαζήσονται τὸν ζυγὸν ἀπὸ τῆς κατεχόμε-
 νῶν αὐτῶν δυνατείαι. ἢ τῆτο ὅπως σὺ ὄρας γεγραμ-
 μένους, πρὸς τὴν ἐπιτελεῖν ἰκατοστάου ἢ ἕξου-
 σῆται ἔτος συμβήσεται ἢ ταῦτα ἦσαν ἐν βί-
 βλαι.

Α' Φ' ἢ ἐξήλθει ὁ Κόσμος εἰς τὴν γῆν. ἰδὼ
 ἠκολούθησε κατὰς μέγας ἐξερχόμενος τῆς Θα-
 λασπας, ὅπως ἐκποῖται ἅλιν τὸν ἑμπύριον αἰ-
 θῆρα. ἀλλ' ἄλλῃ μετὰ ταῦτα, ἔδωκε ἀπὸ τῶν
 κερμάτων τῆς Βαλασκας καὶ ἐξήρχετο ἐπὶ τὴν
 γῆν διὰ τὸ φέρειν ἀνδρῶνται μαρτυρῶν ἐν σχη-
 ματι διὰ ἰερέων. οἱ ὅποιοι προσετίθησαν εἰς τὴν

13
 ἔργον ἐν τῆσιν, ἄγροτες ὄντων. καὶ ἔπειτα Κί-
 κκ! ἔπειτα παρεληφθῆσαν τῶ Κικκ
 ἢ ὁ μὲν αὖ ἐκράτα ἐν τῇ χειρὶ μίαν μεγαλή-
 βιβλιον, ἢ ἔστιν κἀλαμὸν, ὁ δὲ ἄλλος ἐκράτα
 μίαν εἰκόνα γλυπτῆν. ὡςπερ ἀγάλμα, ἢ μίαν
 κοπτεῖαν ἀξίον, μὴδ' ἦς ἴσαστε τὰς πόδας τῶ
 ἀγάλματος, συτρεθῆναι αὐτὸ, πικρῶν λεπτο-
 μερῶν. ἢ ἰδὼ ἦκουσ' Φωνῆς κολυπενδῶς ἐξερχο-
 μένης ἐκ τῆ ἀγάλματος, ἢ λαλῶσας πρὸς τὸν
 κἀπτοῖτα αὐτὸ ἰερέα ὄντος. καὶ ταῦτα ὅσα κἀ
 πάντως οἱ μεταχρῶσῃται τὸν ἀνακτῶν κἀλοῦ
 λατρείας. ἔτις πρὸς τῶν αἰώνων καὶ ἔτις τῶν
 ἐπὶ τῆ Πατριάρχου καὶ Θεσσαλονίκια. προσλη-
 σίας εἰς τὸν Κόσμον, ἢ κἀλας κἀτὰ γῆν τὰ
 γόνωσ' μου. ἔτις ἀναγῶνται τὴν γραφίον τῶ
 αἰσας, ἢ ἔτις ὄτι ἐλεγον ἔτος υἱὸς ἀνδρῶν
 οὐ ἀναγῶνται μὴδ' ἢ ἀκρίβως, ἢ γραφίον
 ταῦτα πάντα κἀκτὸς πρὸς τὸν δόξαν τῆς Δι-
 κτιῆς Χριστιανοσύνης. καὶ! καὶ! καὶ! οἱ δὲ
 γὰρ τὸ γεγραμμένον, ἢ ὁ αἰεὶ οἱ σὺ πόδας ἔσε-
 ῖσται, ἢ κἀκρίβως, ἢ τῆ τῆσιν τῆς ἰε-
 ρείας ἀναγῶνται, κἀκρίβως ἔτις τὸ ἔτος
 ἢ τῆ μεγαλοσύνης αὐτοῦ, ἢ ἀκρίβως.

14
 πάντων, ὀφείλου, ἔγγισσι τὰ νύκτ' τῶ Αἰθι-
 ῶπος καὶ καὶ ἐπὶ ἰσχυρῶν, διαπραγμῆν, ἢ
 καταταταραγμῆν, ἐπὶ διακρίτη καδὺς αὐτῆ
 ἢ εἰκόν, ἢ οὐ ἐνταῦθα δευεῖ. ἀσπάζονται
 οὐ τὰ μεγαλοσεβαστὰ ἰσχυρῶν, ἔτι δὲ καὶ
 τὰ λαπὰ, ἀπερ ὁ Κόσμος καταποῖται, ἢ δια-
 κριτῆ χεῖρα καταφρασημένη, ὡς κἀδός, ἢ ὡς
 πόρτη ἢ ὡςπερ ἄνομος τῶ Σατανα Μαργαρί-
 ἀναγῶντι, ἀναγῶντι, ἄλλα τῶ Θεῷ, καὶ σπ-
 μελασον τὸ ἀπαν πᾶν καλῶς εἰς μέλλουσαν κα-
 ταφῆσιν. οἱ ἰσχυροὶ μὴ ἀπαρησονται ἴσασ, ἀλλ' οἱ
 Φίλοι μὴ ἢ κἀκοί ἦρες τῶ Σατανα καταχερῶ-
 σονται μετὰ ταῦτα, ἐν ὀφείδονται καὶ κἀλλῶν
 τὰ ἰχνη τῆς βλασφημίας σου. ἢ γὰρ κατὰ
 πλῆθος ἰκατοστάου ἐπὶ σὲ, τὰ μικρὰ οὐ ἀγῶν-
 ματα, τὰ βιβλιῶντα μὴ. ἰσχυρῶν δόξανται, ἢ
 ἐν τῶ παρῶντος κἀλαμο αἱ ἰσχυρῶνται ἀνομίαι
 οὐ σπρηνῶσονται ἐν τῇ κἀπῆ ταύτῃ βίβλῳ,
 ἐν βλεπῶν ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶντα μαρτυρῶ-
 νται περὶ τῆς, ἢ κἀκρίβως τῶν ἰσχυρῶντα
 βλεπῶν ἐν Γερμανίᾳ εἰς τὴν σφραγισθῆναι ἰσχυ-
 ρῶντα καὶ, ἔτις ἐν γὰρ τῆ βίβλῳ αὐτῆ
 κἀκτὸς εἰς ἀκρίβως, ἢ ὡς περὶ τῆ

15
 βλασφημίας σου. ἀπὸ ἢ κἀλας ἀδικας καὶ
 γῆνῶστας, ὅτι ἰγὼ αἰμὶ τὸ α, ἢ τὸ α ἐν τῶ
 οἱ ταύτας ἰκατοστάτους, ἢ ἰσχυρῶντα τὰς
 ἰσχυρῶντα μαρτυρῶνται.

Ἄλλα τῶ Θεῷ, πρὸς τὴν σφῆν ἰκατοστάου
 τῆ βίβλῳ ἡμῶν ἀποκαρῶσονται ἢ προφη-
 τεία, ἐν τῶ ἰσχυρῶντα, ἢ ἐν ἀκρίβως μῆς
 ἰσχυρῶντα. ὅτι ἢ ἡμῶντα αὐτῶ ἰσχυρῶντα ἀπὸ τῶ
 αἰώνος, καὶ σφραγισίας αὐτῶν μεγαλῶς ὄτι
 ἔξου ἔργον, καὶ ἔστι εἰς γῆρας οὐ ἐν τῶ αἰ-
 ὄντι ζῶν. ἰσχυρῶντα ἐν τῶ ἔργος, ἔργος, Κίκκ
 Σαβαλδ. Οὗτος Βασίλειε ἰσχυρῶντα ὄτι τὰ ἔτος
 τὰ τριακῶντα ἐπὶ ἀποκαρῶσονται. ἔστις ἰσχυρῶντα
 ἢ ἔστιν ἀπῆν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β.

Γερμανία! Γερμανία! Φῶν Γερμανία! ἔστις
 ἐν βίβλῳ διαφωτισίας, ἢ κἀλλῶν δόξανται, ἢ
 ἰσχυρῶντα ἔξου. ὅτι ἔστι σὺ ἰσχυρῶντα ὄτι
 ἰσχυρῶντα ἐν Γερμανίᾳ κἀκρίβως ἀκρίβως
 ἰσχυρῶντα ἰσχυρῶντα ἰσχυρῶντα ἰσχυρῶντα

16
 ραμιν. ἢ ἰκανοποιήσει. ἢ νομοθεσι σκαιτη
 ἢ ἡλικια εἶναι. ἢ ἠφροδίζου. ἀλλ' ἔγω βλέ-
 πωσι ἰσχυραταίνου. ἢ μετρω σοι τὸ αὐτὸ ἀνε ἰ-
 περβολῶ. τῶδ' ἀπλῶς ὅτι μετῶ ἀνε ἰερωσί-
 ιας. καὶ οἱ Ἰδαῖοι. οἱ Σαρατωσαντες τοῦ
 αἰῶν τῷ Θεῷ ἐν πολὺν Δαβιδ. ἢ εἰς μὲν ὡς
 ἔχει ἢ ἀληθῆς. αὐτοῖς οἶδα. ὅτι ἰσχυρὰ
 διὰ μέση τοῖντα συμβάντων. ἰσχυρὰ μὲν δειδο-
 μασιῆ ἀπο τῶν νοσηφασῶν αἰεσιων. ἀλλ'
 βλασφημιῆς διὰ τῆς ἀποκασιῶν. ὁ δὲ με-
 ταγενεσιῆς σε ἴσῃ. εἶσαι ἰσχυρῶς. ἢ τῶν
 προυργεσιῶν σου μάλλον ἰσχυρῶς. ἰσχυρῶς
 ἢ ἰσχυρῶς τῆς ἀποκασιῶν. ἀγαπᾷς τὸν οἰ-
 κῶν. ἢ ἢ πῆς σε. ἢ ἢ τῶν εὐαγγελῶν φανερῶ-
 σις ἀνακλιῶν τῶν τῶν τελευτῶν διατάξιν. ἀλλ'
 ὦ Θεὸ! (τὸ τέλος ἀναγῆ ὅλην τῆν καλὴν ἀρ-
 χὴν) βλέπω τῶν ἀποκασιῶν τῆν ἐπὶ οἱ εἰσφε-
 ρομῆν. ἢ ἀρταξῶσαν τῆν Ῥίξιν. ἐν Ῥίξιν
 σε ἰσχυρῶς. εἰς Φίλιππος ἀπλοτηριῶνται.
 ἰσχυρῶς τῶν τελευτῶν νοσηφασῶν αἰεσιῶν. ὅσα
 εἰς τὰ τῶν πτερογῶν χρώματα τῶν λειπῶν ἰσχυ-
 ρῶν εἰς τοὺς αἰῶνας καὶ οἱ ἀφανῆς τὸ μαρ-
 τυριολόγῳ τῷ Θεῷ Ἄλλο. τὸ σφραγιζῶντες ἰσχυ-
 ρῶς.

17
 τῆς ἀπολυτρώσεως ἡμῶν. βλέπω ἀποκασιῶν
 τῶν ἰσχυρῶν. χαλαρῶσαν τῆν πῆς. ἰσχυρῶς
 τῶν δούλων. ἢ τὰ ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν. εἰς
 μεταγενεσιῆς σε διεραμῆν. ἢ ἰσχυρῶς ἀπο-
 κλημῆν ἢ ἀγαπῶντες. πλοῖον ἀνε πη-
 δαλίη. καὶ ἀνε κυβερνήτην. ἢ ἰσχυρῶς σου
 χωρὶς βῆσιος. δειπὸν τὸ πῆμα. λιπαρὰ ἢ τῶ-
 χῆ. ὦ Θεὸ! Ζαῦμασον! ὅμως νῆ ἀνδρῶν. ὁ
 Θεὸς ἰσχυρῶς τῶν αἰετιῶν. ἢ τῆς καρ-
 στείας αὐτῶν συνηγορῆ. ἰσχυρῶς ἐξ αὐτῆς μὲν
 τῆς αἰετιῶν Γερμανίας. ἢ δι' αὐτῆς δὲ ἀνε-
 φωθῆται τῆν ἀλλοθῶν. μετὰ ταῦτα. καὶ ἢ ἰ-
 σχυρῶς λατρεία τῆς ἀφροδῶν πῆς. αὐτῆ
 μάλλον τῶν ἄλλων φύλων ἰσχυρῶς ἐαδερῶν-
 τα τῆν ἀποκασιῶν ἀλλοθῶν. ἀνε οἱ εἰς. καὶ
 εἰσαι οἱ εἰσαι. ἀνε. ἐν τῇ Ἄλλο. ἢ εἰσαι ἰσχυ-
 ρῶς σου. τὸ ἀνακλιῶν δ' ἰσχυρῶς ἐν αὐτῶν ἀνα-
 λημῆν. αὐτοῖς αὐτοῖς αὐτοῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

Ἦ κινδῶν πόλις! πάντας ἰσχυρῶς ἐν
 Ῥωμῆν αἰματι. οἱ βασιλεῖς σε ἰσχυρῶς

18
 διὰ τῶν δικαίων μαρτυριῶν. ἢ οἱ πῆς
 τῶν Χριστῶν ὡς δώματα ἐν μαλῶν ἀγγελῶν ἰ-
 σχυρῶν. πῆ εἰς νῆς ἢ ἰσχυρῶς σου; πῆ ὁ Ῥίξιν
 σε; πάντας. πάντας βλέπω σε ἰσχυρῶς. ἀλλ'
 ἢ ἀνεκλιῶν κατῆσι σε τῶν ἀποκασιῶν. ἢ ἢ
 ἢ ἰσχυρῶς κατῆσι σε τῶν ἰσχυρῶν. ἢ διὰ τῆ
 κατὰ τῆς ἀλλοθῶν ἰσχυρῶν. ὁ Θεὸς σὲ
 ἐγκλιῶν. ὁ Θεὸς σὲ ἀποκλιῶν. ἢ ὁ διά-
 βολος σὲ κινδῶν. αὐτοῖς ἐπὶ ἰσχυρῶν καὶ
 ψῆσις σὲ ἰσχυρῶς ἀλλοθῶν. ἰσχυρῶς αὐ-
 τῶ. ἢ πολῆς διὰ τῶν ὡ ἀσκλητῆς ἐπ. ἢ κα-
 ταπερῶν. ἢ ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς ταπεινῶ-
 σι σε. ἢ ἰσχυρῶς αἰματιῶν καὶ ἰσχυρῶς
 ταπεινῶν. οἱ Ἄποκασιῶν εἰσῶσι τὰς ἰσχυρῶ-
 ρας κεφαλὰς τῆς ἀσκλητῆς σου. τῆς κατῆσι
 τῶν τῶν πορφυρῶν σου) ἐπ' αὐτῶν διεραμῆ-
 σις. ἢ τῆς ἀνεκλιῶν ἰσχυρῶς τῶν πόλεως. ἢ
 τὸ πρῶτον ἀνεκλιῶν σου ἐπὶ τῶν μαρτυριῶν αὐ-
 τῶν ἰσχυρῶν κατῆσι σου. ἢ ἰσχυρῶς σου
 κατῆσι σου. ἢ ἐπὶ λειπῶν χριστῶν βλέπω
 μεταμωρῶν. ἢ εἰς τῶν ὡ κῆσις τῆν μα-
 ρτυριῶν. ἰσχυρῶς τῆν αἰῶνι ἀλλοθῶν. ἢ
 αἰματι σου τῆν χριστῶν. ἰσχυρῶς

19
 τῆν ἀνεκλιῶν. ἐπὶ ἰσχυρῶς εἰς ἀνεκλιῶν τῆς ἀσκλητῆς. ἢ
 σκλητῶν ἰσχυρῶν. ἰσχυρῶς κατῆσι σου ἐν τῇ
 πῆς τῶν ἀνεκλιῶν. ἢ ἰσχυρῶς τῆν ἰσχυρῶ-
 σις σου. ἰσχυρῶς εἰς ἰσχυρῶς εἰς τὸ πῆμα ἢ με-
 νῆ. ἢ ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς ἢ ἰσχυρῶς Δαβιδ.
 ἢ ἰσχυρῶς μὲν ἐκλιῶν εἰς σοὶ. σὺ διαπε-
 ρῶς ἰσχυρῶς δειδομασιῆ. ἢ χριστῶν ἰσχυρῶς
 ἀνεκλιῶν. αὐτῆ ταπεινῶν τῶν ἀλλοθῶν
 πρῶτον σου. προσηφῶν ἐπεκλιῶν λατρείας
 μετὰ τῶν κινδῶν τῶν ἐν ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν
 Ῥωμῆν. αἰματι.

Ὁμοῦ τῶν ἀλλοθῶν. ἰσχυρῶς ἐπὶ τῆς
 ἰσχυρῶς ἀνεκλιῶν. διὰ τῶν βλέπω κατῆσι
 κατῆσι σου. ἢ προσηφῶν ἐπὶ τῆς λατρείας ἀ-
 νεκλιῶν. ὦ ἰσχυρῶς ἀνεκλιῶν τότε μὲν. τότε
 ταπεινῶν. ὡς βασιλεῖς τῶν Σαλῶν
 τὰ ἰσχυρῶν σου ἐκκλιῶν εἰς ἰσχυρῶς.
 κατῆσι τῆν γῆν ἐπὶ τῆν γῆν. οἱ ἀνεκ-
 λιῶν ἐκκλιῶν σου τῶν ἀνεκλιῶν σου. οἱ
 αἰματι σου μεταμωρῶν εἰς ποσῶν ἀ-
 νεκλιῶν ἢ πῆς τῆς κατῆσι σου. οἱ ἀλλοθῶν

Β 2

20
 και ἄλλες σε μεταλλάτθονται εἰς κρείται, ἡ
 μετανοῶν ἀλοήτως ὡς λοιμῶδες λύκος, ὁ χα-
 λῖνος δασμῆς τῆς ὀδοῦτας, ἡ ἐν κηρῷ, καὶ
 χαλκῷ συνεφθίθησαν ἀσιαγόνες σε. κρείτος
 σκληρῆ σιδήρ διαβήσεται τὸν ἰσθμὸν τῶν μυ-
 κτηρῶν σε, ἡ τὸ χάλος τὸ ἀσπίδιόν σου εἰς
 Ἴου Ἰλίδου. ἔχθρα ἐν τῇ γενέσει τελευτή-
 σεται ἡ δοξα σου.

Ἴδου ἑκτακεφαλος, Βαβυλώνας πύργος,
 τὸ αἰῶνι ἐν ἐκδικίᾳ σε, καὶ Σατανάω σε.
 οὐκ ἀνδρῶν ἰκόνων τῶν κειρῶν, ἡ ἱεραὶ μνη-
 σον τὰς ἐκαστοτάδας, ἡ βλήψης τὸ πᾶν Φα-
 νερωμενος ἀπὸ ἀντιλογίας. ἀνάμωπον γῆν ἐπι-
 δομαμῶσθι, ἡ κειρωθῆτι, διότι ἡ δοξα τοῦ
 αἰῶνι ἐκαστὰ ταῦτα εἰς τὸν κόσμον
 Φανερωθῆσεται. γῆν κειρ, γῆν σαθερῶ ἕως
 Σακῆτι, ἡ ἔξαι τὸν κέρφανο τῆς αἰῶνι Ζωῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'

Ω γῆρας βασιλεία, ἡ ἀπειρος, ὁ ἄβυστος
 ἀδίσβατος, ὡ νεκρῆ ἀκαταρῆτα! πρὸς σὺ

21
 ἄλλο Γερμανία, δότι οὐ ἐστὶν ὁ πόντος, ἐν
 ἡ ἐφθῆσονται ἐν Σαυμάσι. ἐφθῆσονται οἱ
 ἀλαζόνες ποιμένες σου κοσμοκράτου ἐξ εἰς
 τῶν Κεφῶν. ὁ ἄσπερος ἐπαρχία εἰς ἄλλας πό-
 λεις, ἐστὶν κηρασιμῆ ἀπὸ κλείων λογῶν
 θωπιῶν. οὐ κρείτη ἐστὶν ἀδίκως, ὁ Κρείτος
 μέλας ἰδιοῦσιν, ἡ τῶν σὺ παραβήσεται
 ἀπολυθήσονται σὺ εἰ παραβήσεται, οἱ ἰσθμὸν
 σὺ ἴσονται εὐδαρῶ. ὁ Γερμανία! ἔσε σαφ-
 κῶς ἡ γῆν ἀδίκως σε, ἀλλ' ἴσονται, ὅτι
 εἰς υἱὸς σε ἐν τῷ αἰῶνι ἀφῆρας, καὶ σὺ ἐπι-
 κρείσεται ἡ ἀναβλήσονται σὺ λαοὶ καὶ λογ-
 κῶς, ἡ γῆν κειρῶ τῶν κειρῶν, σὺ
 κειρῶ ἡ ἐν τῷ ἀλαζόνω σου καὶ. ἀλαζόν-
 κῶς, ἡ κειρῶ ἀλάζονα ἵνα κειρῶ τῶν κειρῶ
 σὺ ἀπῆσται. ἡ δοξα εἰς ἀλάζονα δὸς σὺ
 κειρῶσται. ἡ μῆν.

Καίσονται, φησὶ ὁ Ἄγγελος τῶν ἐπι-
 λαοκράτων, ἡ κειρῶ ἀπὸ μόνων τῶν ἐπι-
 κρείων λογῶν, ἡ κειρῶ ἐν τῇ γῆν αἰῶνι
 τῶν ἐπι-ἀλάζονα. καὶ ἵσονται τὸν ἀλαζόνω
 σου. ἡ ἀλαζόνω σὺ ἐφθῆσται ἱεραὶ μνησται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'

Ω κρείτων! καὶ ἀσύνων! ἵσονται λαοὶ
 ἐξ ἀπῆσται φησὶν ἄλλοις καὶ Μουσικῶν
 ἐξ εἰς τὸν σὺ ἡ ἀπῆσται, δὸς τῶν κειρῶ

22
 ἄλλοι σε παιδεῦσαι. ἵνα ἴσονται, ἀλλ' ἴσονται
 ἀπῆσται σὺ ἐπὶ τῆς δοξῆς μου, δότι ἔχω συμ-
 παθεῖν ἵσονται σὺ. δῶν ἐν τῶν ἀγγέλων μου
 ἵσονται ἡ λαοὶ σὺ ἵσονται ἐπὶ αἰῶνι μου φέγγω-
 σα, ἡ ἵσονται τὸν ἴλιον ἀλαζόνω. δότι σὺ κει-
 σίμενος μετ' ὑπομονῆς τὸν ἐρχομὸν μου, ἡ ἀπῆ-
 ἵσονται ἐπ' ἀγαθῇ ἴσονται, ἀλλ' ἐπὶ σίδηρ. ἡ
 ἐγὼ εἰμι ὁ κειρῶς σε, ἡ σὺ ἐστὶν ἡ ἀγαπῆ
 μου. ἡ τειρωῶν μου καὶ σὺ μέλλεις ἐν κειρῶ τὸ
 καλῶς μου.

Καὶ ἰδὸν ἴσονται Κείρας Σαυμάσι
 ἵσονται μέγας. ἵσονται κειρῶς ἐν Σαυμάσι,
 ἡ κειρῶ ἐπὶ γῆν ἵσονται κειρῶ, ἀπὸ ὑποκεί-
 κῶς. ἡ ἰδὸν ἴσονται ὁ μῆν ἐξ Ἀλαζόνω, ὁ δὲ
 ἐκ τῷ Παρῶ. ὁ ἴσονται ἐξ Ἰακώβου, ἡ ὁ ἴσονται
 ἐκ Σαυμάσι. ἡ ἰδὸν ἴσονται ἵσονται ἐκ
 κειρῶς ἀδίκως, κειρῶ ἐπὶ τῶν κειρῶ
 Κείρας. ἡ ἰδὸν ἐκ κειρῶς Βερίφως ἵσονται
 κειρῶς κειρῶν κειρῶν. ἵσονται ἵσονται
 κειρῶ, ἡ ἵσονται μεγαλοφῶνας λέγον. Γερμανία!
 καὶ καὶ, ἵσονται κειρῶς κειρῶς τῶν κειρῶ
 κειρῶς τῶν τῶν κειρῶς κειρῶς, ἡ σὺ κειρῶ

23
 καὶ τὸ ἴσονται κειρῶς, ἡ ἡ ἵσονται κειρῶς
 κειρῶς δὸς τῶν κειρῶν μου. ἵσονται ἐπὶ ὁ
 ἡ τὸ ὦ. ἀμῆν.

ἔξαι ἐξ ἀπῆσται τὸν κειρῶν. ἡ ὁ ἵσονται
 σὺ ἵσονται ἀδίκως, κειρῶσται σὺ εἰς ἴσονται
 κειρῶς, δὲ ὁ κειρῶς τῶν τῶν Θεῶ ἀπῆσται,
 ἡ ἵσονται ἵσονται τῶν κειρῶς σὺ τῶν ἀπῆσται, ἡ
 κειρῶς, σὺ κειρῶς ἐξ ἡ κειρῶς. ἡ κειρῶς
 σὺ ἵσονται ἀγαθῶς, ὁ ἵσονται σὺ ἀπῆσται,
 ἡ ἐκ ἵσονται ἡ Σαυμάσι, ἡ ἡ ἵσονται κειρῶς
 σὺ ἵσονται ἵσονται σὺ φῶς σε. ἡ ἡ κειρῶς
 κειρῶς, ἡ γαλῶν, δότι σὺ ἀπῆσται ἐκ
 λαοκράτων ἵσονται κειρῶς. ἡ βλήψης τῶν ἀλαζ-
 κῶς αἰῶνις τετασσομένων, καὶ σὺ ἀπῆσται
 κειρῶς, ἡ καὶ σὺ φέλλης τῶν ἵσονται ἐν τῇ
 Κειρῶ, ἡ κειρῶ ἐκ ἡ ἵσονται μου. ἀμῆν.

24
 ριαν νίην, νίαν Φριπτιν ἔχουσαν. ἢ ἰδὼν
 ῥιπτατο καταφθεῖται τὸν Βαβαλιὸν μανιῶν
 τοῦ τρέποντος τῆς Γερμανίας. τὸν τρέ-
 μων τῶν ἰγμῶν, τὸν ἀσπλαγχνῶν
 τὸν ἰπερῶν τῶν ἐχθρῶν τῆ αὐ-
 θεατῆν γένος. ἢ ἰδὼν λίθος τετῆνος ἀποδο-
 δοκισμασμένος ὑπὸ τῶν οἰκοδόμων. ἐγενήθη εἰς
 περὶ αὐτὴν γωνίας, νιῶν, καταβαλεῖ, συντρί-
 βει, καταφθεῖται, καὶ ταπεινὸν τὸν θεοῦ
 εἰς ὡς προπέτης φεύγειν ἔσθρατος,
 ἀποικας, ἢ περιεργος, ἀπόδημος τρέχει, ζῆ-
 ται ἀπὸ τῶν βαβαριῶν βοθῆνας, συλλήμους
 τῶν διοικήσεων, πῆττον τῶν δυνάμεων ὡς ἀπε-
 γνωσμένος, ἐν κούνοις, καὶ σαλασπῶνας ἐν
 ζῶνι παραδίδωσι ζῆτῶν ἀνυπερῶν, τεργεῖται
 μνῆτοι ἐνδρας εἰς ζῆτῶν τῶν πολυμῶν πο-
 λεμάχῃ ἢ ἀγῶνα ἢ αὐτὸν γῆται αἰτίας
 τῆ καυῆ, ὅμως ἐν ἐν ἄθεραπύτου. σῆρται
 ἀπὸ τῆς περιεργῆς ὁ νῖος τροπῶν, ἢ με-
 τὰ ἐπιθεῖται πανεργῶν μαντιῶν, ἢ τοῦ
 ἐν γυναικῶν γῆτῆ τῆς Πυλαίας, ἢ μετὰ
 τῶν ἄλλων γῆτῶν θεοῦν ἰσχυρῶν, ἢ ἀπὸ
 αὐτῶν εἰς τὸν θεῶν ἢ περιεργῶν τῶν αὐ-

25
 ῥων πρὶν αὐτῶν ἀμῶν. ἐγείρεται ὁ
 φεῖται εἰς τὴν πατρίδα, ἀλλ' ἂν ἰδῶν, ἰδῶν
 εἰς ἀπαν τὸ σῶμα καταλείπει, ὅς ἐστι σχεδὸν
 πρότερον τὸν νόμον κατετάραξε. ἢ ἰδὼν
 πάντων αἰ δόξαι τῆ δουχῆ, Αἰοταρία, αὐτῶν

Ἄλλος Κύριος, ἄλλος Μακεδὼν ὁ τῶν Ρω-
 τῶν Μονάρχῃ τῶν ἀποτῶν τοῦν νικητῆς, ἢ
 ἰεμῶνχος γῆται, ὑποτάττει βαβαριῶν πλα-
 σῆται τὰ σῶμα, ἔπειτα τῶν ἢ ἐπαρχίας ἀε-
 μῶνι πτομῶν, καταταλεῖ Φοβερῶν τὸν Βασι-
 λεῶν, ἢ ἀναγῶν εἰς τὸν σύμματα κόσμῳ
 αἰσὶ γῆται νῖος Φριπτιν Ἰμπεριῶν. ὁ κόσμος
 βλεπει, ἐλευθῆρος αὐτὸς γῆται ἢ προσῆται
 ἀντεργῶν τῶ ἀποδῶν ἴσρατ τὸ ἐμῶν, καὶ
 τῶν ἰδῶν αὐτῶ φίλος δῶνι ἐν σῶματῶν τῶ
 ἰσχυρῶν καταταραχῶντος, χαίρει ἐν ἰσχύῃ ὁ
 Μονάρχῃ. ἀλλ' ὅμως μολις πλεῖστον ὁ εἰς ἡ-
 λῆσις αὐτῶ πτομῶν ἢ ἰγναταλῆσι τὸν Βα-
 βαλιῶν, εἰς βίη ἀπῶν ἰσχυρῶν, γῆτῆ
 ἰσχυρῶν εἰς τὸν θεῶν, ἢ ἀληθῶν τῶν αὐτῶ
 τῶν Π. οὐ. βρωγῶν τὸν Βαβαλιῶν, τῶν
 σῶν, ἀλλ' ἰδῶν ἰσχύ εἰς ἰδῶν δῶνι

26
 ῥων ἐγκαταλείπει τὸν Βασιλεῶν, δουχῆς Κύ-
 ριος εἰς πῆλον βιάζεται τὰ κακῶν του. δῶν
 γυναικῶν ἀπὸ τῆς Μοναρχίας ἔχουσι τὴν
 κατοχῆν. ἢ δευτέρα ἐκαῖ ἐνδρας, ἢ τρίτη εὐ-
 τυχῆ, ὑποδῶν τὸν τρίτον Πέτρον εἰς τὴν Κο-
 ρυῶν. ὁ τέταρτος πῆτος ἀρχεται τὰς δόξας
 ποῖν. ὁ δὲ πέμπτος εἰς τὸν ἰσχυρῶν μέλλει
 ἀπῶν τὸ τῶ ἰσχυρῶν οὐμῶν, ἢ τῶν
 Ἰσραηλιτικῶν ἀφανίσαι τὴν δυνάμιν. ἔπειτα ἀ-
 νεφανῶν ἀπαλαγῶν τῆς Δ. αὐτῶν τὸν Μπά-
 βαρον ἐκροτὸ Ἰμπεριῶν, δῶνι τῶ θεῶν δε-
 σμῶν Ἀρχιερεῖς, ἢ πῆλον τῶν τῶν κατεβῆ-
 ζῶν τῶ θεῶν, δῶνι τοῖς υἱοῖς ἢ ἀδελφοῖς αὐ-
 τῶν τὰ Διαδόματα, ὅπως ἐκδησῶν ἐν κατὰ
 τῶ θεῶ τῆς πῆτος ἢ ἐκδησῶν ἀδῶν. Γα-
 λῶν τεταπεινωμένη. Ἀλῶν ἢ παύσης ἀπο-
 λῶν τὴν κῆρον. ὅμως ἢ ἔσρατ τῶ Αὐγῶν
 ἀποδῶν εἰς εὐχῆ, ἢ ἀποτῶν. νῖος, νῖος,
 δῶνι αὐτῶ. ἢ γὰρ κακῶ σῶνδος φροτῆρι ἢ
 πῆ τῆ σῆς ἀποκαταστάσεως βίβῶν ἔσρατ, ἐπὶ
 δῶνι δῶνι ὁ υἱὸς αὐτῶ ἀσφαλῆ εἰς τὴν Δε-
 σποταίαν. ἀφ' ἢ ἢ ἀποδῶν ἀλλοτῶν, ἢ ἢ
 ἀποκαταστάσεως κατεταρῶν ἢ τῶν ἀπῶν τῶν

27
 ῥων ἰσχυρῶν ἀποκαταστάσεως. ὁ ἐν αὐτῶ ἰσχυρῶν
 δῶνι φόβος προσῆται αὐτῶ ποῖν, ἢ ἀπο-
 τῶ κατῶντος αὐτῶ κούνι τῆ προδῶν ἰσ-
 χυρῶ. ἢ γῶνσι ἀποφείρεται. ἢ τῶ ἰσχυρῶ
 δῶντος δυσῶνσι ἀνακαμῶντος ἰσχυρῶ τῶ θεῶν,
 εἰ καὶ μετὰ ταῦτα οὐδῶν δῶνι βιαδῶνται,
 τῶ υἱὸ αὐτῶ ἀφῶνσι πῶ τῆ ζῶν τῶν αὐ-
 βῆρῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ

Ἦκουσά Φωνῆς Ἀγγέλου τῶ Φυλάκοντος
 ἐν δευτέρῳ τῶν τῶ κόσμῳ, λεγῶνς ὅτις.
 υἱὸ ἀνθῶν, ἀνάβλεπον, ἀνάβλεπον πρὸς Ἀε-
 πτον, ἢ ἢ πῶς τὰ μέγαν Βασιλεῶν ἀνακατῶν
 κατὰ τὰ δῶνι ἰσχυρῶν δόγματος. ἔπειτα αὐ-
 τῶ καταφροσύνη, ἢ γῆτῶν ἐχθρῶν θε-
 ρῶν. συνδῶνται νόμος κακῶ, ἢ πῆν κα-
 κῶ δῶνι δῶνι. καὶ ἰδὼν τῶν μετῶν μετῶν
 ἰσχυρῶν Βασιλεῖς, ἢ ἀνάγεται εἰς τὸν πῆτον
 ἀνδρῶν τῶν εὐχῆ. ἔσρατ ἰσχυρῶ Ἀγγέλου
 Κιῆν. καὶ ἰδὼ ὁ νῖος μετῶν μετῶν Βασιλεῶν
 γῆται ταχῶν ἰσχυρῶν εἰς ἀπῶν τῶν

28
 ναϊκός, καὶ ἰδὲ σχεδὸν ἄτος ζημιῶς ἢ καταδραμαίει αὐτῶν, δίδει αὐτῶ ἰδοθὴ τὰ παιδεύσειν τὴν ἀκραντὴν ἔξουσίαν, ἢ ἰδὲ ἰθὺς ἐπὶ τὰς συνθήκας, ἢ μετὰ τῶν παραδοξῶν τυραννικῶν ἐπιχειροῦσα τὸ τὰ ἐτέρῃ κτήμα. ἀλλ' ἄλλα πρὸς ἱσχυροῦς, ὃ νόος Βασιλεὺς ἀγει ἕως εἰς τὸ μακρῶτον, ἢ ἕως ὡς ἀπαλλαγὰς θυμάτων, ἢ λυκοὺς λιμῶντοτες ἐπὶ τὰ ἕπλοτάτα ἀφῆσθε τὴν ζωὴν, ἢ Φανισοῦ) ἱκανατέλειμνα τὰ ἐπιχειρήματα ἱμῶν, σκοπεῖτε μᾶλλον ὠδλοῦσθε, ὁ Μπαβροσος γινεται, τὰ μεγαλὴ Καρὰ τῆ διαφικῆ Στεφανῶ κέρταται, ἀλλ' ὁμοί, ὄσηρὸν παραδειγμα, εἰς τὸ γ'. ἐτος τελετῆ σὺν τῆ ζωῇ ἢ τὸ βασίλειον αὐτῆ. ἢ τὰ ἐπῆρ ἰδιαμαρζοντο εἰς τῶσα μέρη, ἢ ἰδὲ πρῶτως βραχὺς Φιλοσόφου κατῆχον, καταφέρετ' ἐν ἰκμαίην, ἢ ἰδὲ Φωνὴ λέγουσιν, ὃ προγενοῦσιν Ἀόρεια ὑπέρχεις εὐτυχίης, καὶ ἐπὶ ἕως ἡμῶν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἱκανοῦσιν, ὅμοι ἂν ἀποσῶντο εἰς τὰς Λαίαν, ἀφῆσθαι αἰ ἕως ἐξῆς, ἢ ἕως ἂς τὸν νεωτερασὸν τῶσιν αἰ δίδει σὺν ἀλλοις ἀδιαιτῶσιν ἐπὶ μεγαλοτέρῃ ἰδὲ

29
 Δραμῆν τὴν ἔξουσίαν, καταφρονητικῶς τῶν συνθηκῶν, καὶ ἀπερὶ μὲν τὰ ἐπιτάγματα σου, ἢ τελευτῶσαν τὴν διαδοχὴν σου εἰς μισθὸν ἀουσοῦν υἱὸν ἀδερφοῦ ὅσαε λέγει ὁ τῶ Κυβερνῆτης ἁγίου τῆ Ἀκέρια, ὃ λύχους σου ἀποφύεται, ἢ λαματίες σου ἀποσβεθῆσεται, καὶ μετέξῃ σπουδῆ, διότι ἰσολείδης ἀπὸ τῶ προτέρου ἔρου, ἢ ὁ ἔχων τὰς ἐπὶ ἀπέρας ἐν χειρῶν, ἐπὶ αὐτῶ κείσεται αἰ τιπτα, ἢ βάλαιο, εἰς τὴν γῆν, ἢ σὺστροβασίη μαδὰτες πῆκας, ἢ ἦλσον σπείδος, διότι ἀπειρομηδῆς, ὡστε μαζοδυσμένη ἀπὸ τῶ γλαίκικ τῶ λιμῶντος ποτηρί, ἐπὶ ὑπερφαίαν πότους, ἢ ὁμοί ἰακῆ μοιχαλὲς γέγονας, σὺ νομίζεις ὅτι εὐρίδης ἐπιτιμῆται, ἀλλ' ὁμοί ἕξυπῆσας, ἢ νομισσῶσι μασητῶ ἀνομοῦσιν, αἰ πατοῖ ἐπὶ μαχίας αἰ σποτῆσαι, ἢ τὸν πρὸς ἐγγονοῦσιν, ἐκ ἕληπίσας κέρτῶ τῶ πατρὸς ἐπὶ ἰσημῶσιν σου, ἐκ ἂν δακρυόσιν ἐπὶ καταφρονησῶν σου, ἢ ἐπὶ ἀφανισμῶν σου καθῆς ἢ ἀδαιμονοῦσθαι ἐπὶ πάσαις γίνοντο τῶ ἀλλοι, ἐπὶ τῆ ἐπὶ ἱκανοῦσθαι ἐπὶ ἰσημῶσιν σου, ἀκρῶσθαι ὑπὲρ τῶν, ἢ ἀπερὶ μὲν, ἕως ἀποσῶντο, καὶ ἂν ἄλλα ἀφῆσθαι ἀδαιμονοῦσθαι

30
 ἴσους λέγει, ὅτι ἢ διάδοχος γυνή σπείδει ἀποκεῖσθαι τῆ τῶν προγόνων ἰσχυρῶν ἢ τὴν πατρῶν κατὰ μῆσιν κατὰ μῆσιν. ἢ ἰδὲ εὐφύει, προφίην ταῦτα τὰ λόγια, ὃ γυναι ἀετυχίης, τέρας παρὰ φύσιν, ἢ βλαστὴ ἀπερὶ μῆσιν, ἀλλ' ἄλλ' ἄλλ' ἀλλ' φανισται ἢ διάδοχος γυνή. Ἀόρεια σὺ ἐν τοσούτοις συμφοραῖς νομίζεις ὁμοί, ὡς ὑπάρχεις εὐδαιμονίᾳ, ἐν ἀνεμῶν μακρόσιν, ἢ ἐν βράχῃ μῆσιν ἀόρεια, ἢ ὁ ἀνοσῶν ἀπῆρτες ἐπὶ παιδείᾳ, ἢ τὴν πλάσθαι ἀγιόφρατα, ἢ ἰσχυροῦσιν ὁ κόσμος καταλάθῃ τῶν προγόνων σου, οἰκτιρῶν ὡς ἡλοὶ ἀρχαίης, ἐν δειμασί προβάτων ἐπὶ δειμῶν κατασκόρζον τὸν νόσμον, ἢ ἐλαίμζαν τα τὰ ἕτερῃ, ἢ τῶν τυραννικῶν τῶν ἄλλων τὰ ἀγαθῶν, ὑπὸ τὸ πρὸς βλεμμα τῆς ἀδυνατοῦσιν, οἱ ἀφῆσθαι ἐπὶ τῶν θεῶν ὑπὸ τῶ ἄθος ἐπὶ εὐλαβίας, ἀδικῶν, ἰσχυρῶν, τῶν νεωτῶν παραβίασαι ὑπὸ τὴν ἐπίδειξιν τῆς οἰκονομίας, καὶ καὶ ἰδὲ ταλαιπώρος ἐπὶ ἢ ἀφῆσθαι) ὁ ἄκρος σὺ ἕρως, καὶ ἢ ὄφεις μετῆται, ἕως ἂν φάλετ' ἐπὶ εὐλογητοῦσθαι ὁ σὺν αὐτῶν ἐπὶ χόμενος ἐν ἰσχυρῶν Κυβερνῆτῃ, ἢ ἄλλοι Ἀόρεια

31
 ΑΛΛΑ ΛΑΛΩΝ Ζ.
 Ἐβλεψα πρὸς ἄλλα, καθὸς ἐπεσοῦσθαι, ἢ ἰδὲ νέφρη ἐκ πολλῶν διαφανῶν χρωμάτων, ἢ ἰδὲ ὑπὸ τὰ νῆφρ ἐπὶ τετραπῶδες ἴσους εἶχε τὴν ἕραν ἐπὶ κλωμένῃ, ἢ αὐτῆ ἱσχυροῦσθαι ὑπὸ τῶν διαφανῶν νιφρικῶν χρωμάτων, ἢ ἰδὲ ὁ ἴσους εἶχε ὄρασι περικαλῆ, ἢ πρὸς τῶν γυναικῶν εὐγενῶν, ἢ κεφαλῆν γυναικῶν εὐτόκου, ἢ ἰδὲ Φωνῆ ἀργῶσθαι ἕλεγε, υἱὸ ἀδερφοῦ, ἢ ἴσους λάβε τὴν σκεπῆν, ἢ ἀποκεφάλισον τὴν φήγαγον μῆσιν τῆς Ἀόρεια, ἢ ἕρως τὸ γέγονος τὸ καλύψαι τὴν ἀδιάναν αὐτῆς ἕρα κλαίειν πικρότατα, ἢ ἰδοῦσθαι μακρῶν τὴν ζωὴν τῶ Παγαίω. ἢ ἰδὲ μοι ἀπερὶ ἕλεγε, διὰ τῶ δόλη σου Θεοῦ ἐπιβήσεται μεν ἰσχυροῦσθαι ἢ Ἀόρεια ἕως τῆ πενητησὶ ἀρῆσθαι, ἢ ἰδὲ εἰς σπείδος, ὡστε σπείδος ἐκ ἡμῶντος ποκίην ἐπὶ μοι ἕλεγε, υἱὸ ἀδερφοῦ, λάβε ταύτην σπείσθαι, ἢ ἴσους εἰς τὴν δαλασάν, ἕπασθαι αὐτῶν ἀπὸ μῶν ἀρχῆς ἕως ἕτερας, ἢ βλάψαι ὑπὸ ἁκροῦσθαι ἀπῆρτες, καὶ ἰδὲ ἕλεγε ἕπασθαι, ἢ ἕπασθαι αὐτῶν, ἢ ἰδὲ ἀπῆρτες

12
 σα την εκτην εκατονταδα, η ερηνα του αριθμου, η ιδιαιτερα τον
 οσον παρκειει της οφθαλμικης τῆς κεφαλῆς, η ελαβεν εις αυτην βιαως το σκηπτρον, η καταδεμασε το τῆς βασιλειου, η εγενετο ερισιας τελειος, η κληρονομος της
 Διγατρως, εκειδαν τον τῆς αριθμου, η οσον την εκατονταδα την παρνομον εναλαξαν της Αστρεως, η Ετερεως, η ιδι τρεις τανκοι Αλιεως, κατενιν οφαιθεις, η ιδι της Ετερεως, αι δυναμεις αφαιζονται, απο τη ιδιου φαρμακων των προχρισμων, η ιδι νεανικος Βασιλευς Ιμφως, η Ισχυρος, η οσον αυτον την βασιλεια εν τη Ισδομη ολοκληρει εκατονταδα, με τα των τεταρακοντον αριθμου, συνδρακα τελειου εις κελιας, η ιδου βλπω οτι ο βασιλευς γινεται παραβιας των νομων, καταφρονητης των συνδρακων, η αδωτων τας ομολογιας, γινεται αυτεθως μεταλυ των κραντων, γινεται βιαιος μεταλυκατικος, η φρονητης ος το ετερον κτημα επειτα εν τοις εκλειτοις ψηφοις, καθαπερ

39
 πιστατος διασπυτης, η ως αυτεθως γινεται αυτελει δειλσει τη γεωμετρικη Ισπεριου, τῆ δισυχει Παβρω εγγυρησε το διδωμα, σπειδων οι Γαλλοι μετα προχειου ερατίας, ηη πολλοι θυμοι εκ Γερμανιας, αλλ ο δισυχει τι μελα γενιδα, η καταβαλες αυτον, επετη τη χειροισι εις τη νικη, η περασας την Ελω, η καταδρασεις την η καταπερασις των Φβων, η τριμων, η τα μαιωτικα μιση των αγγαλα η απο των αποτηματων ηη χαρην ηχρησε, η δευτερος ηη γηη το τη σαματικη σπικτρον δωρεσται τη Λαρω, ο τριτακος τριβης απελουσται, αλλα μετα ταυτα δυνας φαηται της Αουκριας, η ηρακμιας, η δευτερος ηη γηη αποκαθινειστη ηη συρεβασα αυτης κηρας κατηγμιτος ο αειτησιν απο τη θυμοι, ο μελω τειλοποικη αντιελος αυδωη, ης πρωτος αυτεθως ηη αιχμηλωτος, ο δισυχει γεωμετρικος, η αποκαθινει γινεται, η το σαματικη γινεται σπικτρον ηη αυτην κρατακτηρα, σπικτρον

14
 της βασιλευς γενικως το βασιλειου αποταμω, η τα τεταρακοντα ετη, ακακος ηκων, η βειδος δισυχει, μετα των γενιτων αυτην καταβασιων απο τη Φρω, η εθικος αυη γινεται, οτι τριτη γηη νεανς μελα βασιλεια, ο προκαταγγελλωμοι, Ιδως Γερμανικω, Βαδαλοι ασοτοι, και, και, εκπαιτημιους ελα, ο, και, η ο Αλιετωρ η κηρα εν τη ειδικωτη φηη αυτηνικα λεγιωνες μελωι τα προτηρ συστατος φαησονται ελδεν τη βαλεν τελος εις τα σικρα ετερου εν τη Γερμανικω κητω, αλλ η τωστω αυτηνικη η συμμεταθρακη μνη τη παρασιση τοις εχθροι, οηλεση, ο προελατης βασιλευς Φοβηται της τη ετερου δοσης, η ινικως κατη τας τας διακων αυτητος, ομως μετα το περτηκοτον αλλακωβαση της χαλιωτησιν ισχυροτερη της προτηρας βασιλειου βασιλευς τη ερωθενικη αταραξια, ηη αυτηνικη ηη αι δυναμεις της τειποσης, ηη αυτηνικη συμφορα, δε γαλακ Αηερια δισυχει αυτης, ο απομερω βασιλευς ζειει τον προτον αποθανατισει το αυτην ονομα, ηη μη η μνημη ποτη ελλησ

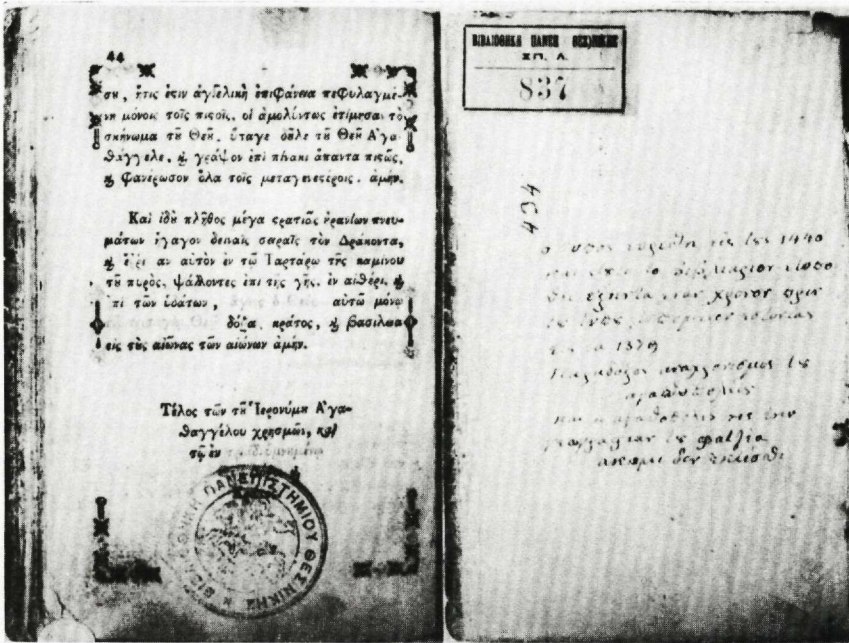
35
 αυτην τοις την ατραπον, η αυτηνικη σαι προς τα τη Ρηου μνη αυτης παροτηνικη, ο κηρατος ηγεμων των αυτηνικων αχθως) εν τη, η εθικων τελειος ηρισια εν αυτηνικη δυναση, αποκαλυπτησιν οι ποτηοι της σφραγιας, η εν τη μετα ταυτα μεταμορφωσα αι αυτηνικη πολησται παροτηνικη εν μωδω κηρατων, ηη, αυτηνικη μνη προσφικη βλεπωσι προσκαλεσηνη, καιδωμοι, δοξασται η βασιλευς κηρας, η επιφανασται αυτηνικη σιλιωται, η των ενοχλητων δυνατων αυτηνικη μνη γινεται, ταυτη εν τη κηρα αειδωμη της χειρος αυτηνικη ο χειρος προγεφυρα, αυτος σφραγισα, η αυτηνικη κοπηται, αυτωσων εν βλεπω, αλλα συμφορη επιβληται ηη διαδοχη το αυτηνικη βασιλειου εν ταυτη, η λερα κηρας τα αυτηνικη βερος σφραγισων εις τον ετερον κηρα, η αυτηνικη, ταυτη ηη μη βλεπω.

Χειρόγραφη σημείωση στοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ ἐμπρόσθιου καλύμματος.

Ε Π Ι Μ Ε Τ Ρ Ο

Ἄλλ' ὦ δυστυχεῖς, τί μέλλει γενέσθαι; ποῦ ἀπάγει ὑμᾶς ἡ ὑψηλοφροσύνη ἐκτεῖναι τὴν νίκην; Τὰ ὑψηλά ψυχρὰ ὄρη, ἄθλιοι, ὑμῖν οὐ συμφέρουσι. Λυσσώδεις, ναὶ ἀφήσετε τὸν πρόχειρον χορόν, ὃν ἐπιάσατε. Οὕτως ὁ χρησμός λαλεῖ. Βλέπω, ἐγείρεται φοβερά ταραχή. Παννονία, βοήθειαν χρῆσον. Ὁλεθρος, λοιμός, καὶ πόλεμος φανήσεται ὅτι ὁ Κόσμος ἀπόλλυται ἐκ τοῦ Κόσμου. Μετὰ ταῦτα στρέφεται ἡ σφαῖρα, καὶ πίπτει κατὰ γῆς ὁ ἰσχυρότερος. Εἶπετο τοῖς χρησμοῖς ταῦτα τὰ λόγια. Συνθήκας ποιεῖν δοκοῦσιν ἄλλ' εἰς μάτην κοπιῶσι. Σύντομον ἐκεχειρίαν ἐγὼ ποιῶ ὑπὲρ ἀληθοῦς εἰρήνης οὐ λογιζομαι. Ὁ Ἄρης ἀπειλεῖ τρομερὸν ὄλεθρον. Ταχινὴ δοκεῖ τοῦ Σύμπαντος ἡ Συντέλεια. Καὶ ἰδοὺ ἐν στέλεχος ἐκ δένδρου Κεδρίνου, ἐξαίφνης ἐκταραττόμενον, ἐτρῖξε δεινῶς, ὡσπερ ἦχος Ἀσπίδος. Καὶ ἀνοιχθέντος ἐν μέσῳ, εἶδον ἐξερχομένην μίαν τερατώδη Σαύραν, ἐν ποικίλοις χρώμασιν, ὅταν παιδαυμένον Ζωγράφου χεὶρ οὐκ ἴσχυε ζωγραφῆσαι. Ἐξελθοῦσα τοῦ στελέχους, καὶ πλησιάσασά μοι, ἤρε μου τὴν κεφαλὴν, καὶ εἶπέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ὑἱὲ ἀνθρώπου, θαυμάσια ἐγὼ σοι λέγω, καὶ μὴ ἀμνημονήσεις τοῦ ἔργου, τοῦ σημειῶσαι τὸν χρησμόν μου. Γίνωσκε, ὅτι τὸ Βασιλεῖον τοῦ Φερδινάνδου, ὑπάρχει βραχύ. Καὶ τὸ στέμμα ὃ σὺ ὄρας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ μένει εἰς κατοχὴν. Αὐτὸς μὲν τῷ ἀδελφῷ ἐγχειρεῖσι τὸν ὄνο προσκτηθέντων Βασιλείων τὴν ἐξουσίαν. καὶ ὄψει τοῦτο μετὰ τὸν πεντηχοστὸν ἀριθμὸν. Καὶ ἰδοὺ ἐγένετο σεισμός τρομερώτατος καὶ εἶδον παρισταμένην ἔμπροσθέν μου μίαν ἀνθρωπίνην ὄλην τυρίνην μορφήν. Ἦτις στρεφόμενη πρὸς πάντα τὰ μέρη ἔβλεπε, καὶ θυμουμένῳ προσώπῳ ἐφόβει τὸν Κόσμον. Εἶτα στραφεῖσα πρὸς ἐμέ, ἰλαρῶ τῷ προσώπῳ ἔλεγέ μοι ταῦτα τὰ λόγια. Ἐγὼ ἡ πόρνη Σαβωάθεια, ἦν πρὸς καιρὸν τινα μοιχαλὶς, καὶ οὐ μετενόησα.

Ὁθεν κατεκρίθη ἐῖναι ἐξουθενημένην, καὶ ἐπὶ πᾶσι κατησχυμένην. Καὶ ὑφ' ἐνα ἔκτον Φίλιππον ἀλαζονία θεωρῶ ἑμαυτὴν ὑποκειμένην, καὶ αἰχμάλωτον, ὅτι αὐτὸς με φιλεῖ. Οἶδα τοῦτο οὐκ ἀνθρώπου, ὅτι ὑπ' αὐτοῦ ἔσομαι ἐξουθενημένη, καὶ καταπεφροννημένη. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ἡ Λαμβαρδικὴ ἐξουσία αὐτῶ συμφέροι. Ἄλλος σύλλογος μετ' ἐμοῦ, ἀποβάλλει τὸν φόβον. Ἐκκλίνει τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸν αὐτοῦ αὐχένα, τοῦ ὑποταγῆναι τῷ Νεοφανεῖ Ἠλίῳ ἐτοιμάζεται ναὶ ναί. Ὁ Ἅγιος Μάρκος ἐκτρέμει. Ἄλλ' ἔστιν ἀντιφάρμακον ὑπὲρ αὐτοῦ. Ἐκ Κερκύρας ὁ θαυμαστός συνήγορος τίθησιν ἐκπληξίν καὶ ἡ τοῦ ἐτέρου ὑπερβάλλουσα ἀλαζονεῖα, νενικημένην καταπίπτει, καὶ λαμπρὰς τελεῖ συνθήκας εἰρήνης. Δοξολογοῦσα ἀνυμνεῖ τὸν τροπαιοῦχον, καὶ ὑπερασπιστὴν Ἅγιον. Ἀκούσας ταύτης τῆς διηγῆσεως, διελογιζόμενη μικρόν. Ἄλλ' ἐν τῷ διαλογίζεσθαι με, εἶδον ἕνα κατὰφρακτον πολεμιστὴν. Ὅστις παριστάμενος ἔλεγέ μοι ὄλεθρον ποιῶσιν οἱ Ὀθωμανοὶ τὸ Ἰλλυρικόν, καὶ ἡ Παννονία ὑπ' αὐτῶν φεύγουσι. Κοιλαλγία δεινὴ ἔξει ταχέως τὴν Βασιλικὴν γυναικαῖ αὕτη δυστυχῶς ἀποστερεῖται τῆς μονωτάτης ἀδελφῆς. Ἀπολείται ἀπροσδοκῆτως τοῦ Ἐτρουροῦ ἡ σύζυγος. Καλύσαι τὴν τύχην οὐκ ὀφείλω. Καὶ ἰδοὺ εἰς ἀετὸς κατέβαιναν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἐξῆμσε τρία σφαιρίδια, ὡς κάρυα μεγάλα, καὶ ἰδοὺ αὐτὰ ἀνάγεται. Καὶ ἰδοὺ φωνὴ μία, ἣτις ἐλάλει κατὰ τόνδε τὸν τρόπον Ὑἱὲ ἀνθρώπου, ἀποθανεῖται ἡ τῶν Ῥώσων τρίτη νεάνις ἀπὸ τοῦ. Αὕτη ἐπιμελεῖται τοῦ στερεῶσαι τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφῆς εἰς τὴν διαδοχικὴν Κυβέρνησιν ὅμως οὐ δοκεῖ εἰρηνοποιεῖς. Ὁ Δαφνοστεφηφόρος Καῖσαρ φαίνεται μοι κατὰ τινα τρόπον, ὅτι ἐπίδημος ἔσται εἰς τὴν Οἰκουμένην. Καὶ ἰδοὺ ὁ Ἄετὸς ἐλάλει οὕτω Δυστυχῆς γύναι, οὐ μὲν τοι εὐφρανθήσῃ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σου, κἂν πάντα ὦσιν, εἰ καὶ ὑπὲρ τῶν τριῶν παρεγγυᾶται ὁ ὄρθων. Καὶ ἰδοὺ μία Περγαμηνῶδης πυραμὶς πυρίνη, καὶ ἰδοὺ μία ἐπιγραφὴ μέλαινα ἐπ' αὐτῇ, περιέχουσα ταῦτα τὰ λόγια. Κίνδυνοι, θάνατοι, ἄτομα, διαφοραὶ, λοιμοί, πείναι, καταδρομαὶ, ἐμφύλιοι πόλεμοι, παραβιασμοί, σεισμοί, φαινόμενα Οὐράνια φανήσονται. Ἄλλ' ὦ Θεέ, μὴ γένοιτο, ἵνα ἡ τοῦ Καίσαρος Ἄξια ἀμοιβαία δευχθῇ. Βίαια κακά. Ἄλλ' ὦ Θεέ, ὅμως τί εἴποιμαι; Τὸ τέλος τῶν κακῶν τελευτᾷ μετὰ τῆς ζωῆς τῆς Βασιλικῆς γυναικός. Ὁψονται μετὰ τὴν λῆξιν τὸν διαμερισμὸν οἱ Σάξονες, οἱ Πάβαροι. Οἱ Σάξονες, οἱ Παυαροὶ εἰς τὸ δέκατον ἔτος μερίδας ἔξουσιν. Ὁ Βασιλεὺς κρατεῖ τὸν στατήρα, καὶ ἀπὸ τῶν λαφύρων μετοχτετεῖ, καὶ μετὰ συνθηκῶν, καὶ συμφωνιῶν λαμβάνει τι μέρος. Οἱ Αἰρετικοὶ Γερμανοὶ εἰς ἐναλλαγὴν τοῦ Καίσαρος πανσθενεῖ τὴν αἰτίαν λαμβάνουσι, καὶ ἀπὸ τῶν προτέρων συμβάσεων βία ἀπαλλάττονται. Ὁ Βασιλεὺς τέκνον οὐχ ἔξει ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ οὐχὶ ἐκ

τοῦ Αὐγούστου. Ὅφει τὴν Μοναρχίαν χρονίζουσιν. Ὁ Τρομερὸς Αἰὼν προσοίσει τὸν χρυσοδωδέκατον ἀριθμὸν ἔπειτα βεύσει μέλι καὶ γάλα κατὰ πάντα Κοπάζουσιν αἱ ζάλοι, καὶ ὀλοπληρῆ πεντήκοντα ἔτη Βασιλεύσει ἡ Γαλήνη. Ἡ Ἀλήθεια θριαμβεύσει. Καὶ ὁ Οὐρανὸς χαρήσεται τῇ ἀληθείᾳ δόξῃ. Ἀνυψωθήσεται ἡ Ὀρθόδοξος πίστις, καὶ σκιρτήσῃ Αὐτὴ ἐξ Ἀνατολῆς πρὸς Δυσμάς, ἵνα μακαρίζηται. Φρίξουσιν οἱ Βάρβαροι, καὶ ὄλωσ τρέμοντες, κατὰ κεφαλῆς ταχέως ἀποφεύζονται, ἐγκαταλιπόντες τὴν μητρόπολιν τοῦ Κόσμου. Τότε ὁ Θεὸς ἔσται δοξαζόμενος. Καὶ ὄψονται οἱ ἄνθρωποι τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας Αὐτοῦ. Οὕτω γένοιτο, καὶ οὕτως ἔσται, Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Ἦκουσα φωνῆς ἐρχομένης ἀπ' Ἄρκτου ἧτις ἔλεγεν οὕτω. Ῥωσσία, ἐξύπνησον γοῦν ἐκ τοῦ ὕπνου· πρὸς σὲ ὁ λόγος τοῦ Ἀγγέλου τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐν τῷ πρωτῷ τοῦ Ἥλιου ἐμπλησθήσεται ἐλαίου καθαροῦ ἢ λαμπράς σου. Καὶ πρὶν ὁ Ἥλιος ἐν τῷ Ἀνατολικῷ Ζωδιακῷ φανῆ, σὺ μὲν ἐμφανῆς ἔσῃ ὡς φίλη ἡγαπημένη. Ἴδου τὰ ἄριστα πολεμικά σου ὄργανα γεμίζουσι τὸν αἰθέρα μελωδίας. Οἱ πολεμισταὶ καὶ Ἠρώες σου ψάλλουσι σχεδὸν τὰ νικητήρια. Προσκαλοῦντες σε ἀναμορφῶσαι τὸν πλακοῦντα ἐξ Ἀλφίτου Ἀμιάντου σὺν τῇ τοῦ Χριστοῦ εὐκρινεῖ σφραγίδι. Ὅστις μὲν τῶν ἡμερῶν σε ἐρρύσατο ἀπὸ τοῦ σκότους τῆς διεστραμμένης εἰδωλολατρείας. Δράξαι τῶν ὄπλων ταχέως ὡς ἀδελφῆ μου· ὕπαγε Συναγγόρησον τῇ ἐξ Αὐτοῦ αἰωνίῳ Ἀληθείᾳ. Ἐπειδὴ εἰς σὲ ἐτηρεῖτο τὸ σημεῖον τῆς τοσαύτης φωταγοῦς δόξης. Ἀλλ' ἄκουσον ἀδελφῆ μου πεφιλημένη· Γίνωσκε, ὅτι ἐκ τῶν Ἀγαρηνῶν εἰς τὴν ἐβδόμην ἑκατοντάδα ἔσῃ ἐνοχλουμένη καὶ ἐπαρίθμει σχεδὸν περὶ τὸν τεσσαρακοστὸν. Καὶ ὄψει, ὅτι ἔσῃ Τροπαιούχος.